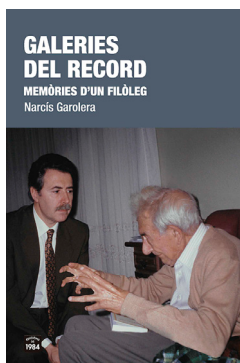

ELS CRÍTICS

literatura RAMON PLA I ARXÉ

En aquestes 'Memòries d'un filòleg', Narcís Garolera evoca les persones, les situacions, els estímuls i les dificultats que han pautat la seva vida professional. La ciutat de Vic, el Seminari, les universitats de Barcelona, de Girona i la Pompeu Fabra són algunes de les principals etapes del seu itinerari acadèmic.

Itinerari

Galeries del record. Memòries d'un filòleg NARCÍS GAROLERA

Edicions de 1984
Barcelona, 2019
624 pàgines

Narcís Garolera, el 1965, “després de complir setze anys”, aconseguí un primer certificat que l'autoritzava a ensenyar català i, des d'aleshores, ha passat per tots els graus de la docència fins que, el 2009, ja a la Universitat Pompeu Fabra, aconseguí l'acreditació que li permeté accedir a una càtedra de Filologia Catalana. Aquestes *Memòries* volen reconstruir tot el que, des del seu naixement (Vic, 1949), ha condicionat, dificultat o potenciat el seu ofici de filòleg.

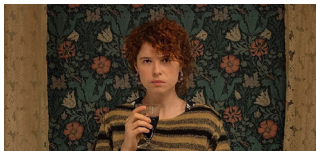
L'autor confessa, amb un evident sentit de l'humor, que és “una de les persones més garlaïres del món!” i ho demostra. Ressegueix molt minuciosament —certament massa— totes les branques familiars des dels seus rebessavis, els llocs d'on procedien i els costums i tradicions locals. El retaule pot interessar, especialment, els osonencs d'una certa edat que s'hi reconeixeran, així com els amants de la història de la vida quotidiana del país, en la qual l'autor hi troba signes d'un espontani i inequívoc catalanisme.

La seva formació començà a un col·legi dels maristes però es consolidà, sobretot, al Seminari de Vic (1960-1968), on accedí —i ho valora molt— a la cultura humanística gràcies a professors com Antoni Pladevall, Segimon Serrallonga, Eduard Junyent o

Ricard Torrents. Una formació, escriu, “molt completa, en comparació amb la que rebien els [...] que estudiaven el batxillerat”. No hi falten, és clar, alguns aspectes, diguem-ne costumistes, del tarannà —“reclòs i casernari”— de la institució que, pel meu gust, són menys interessants.

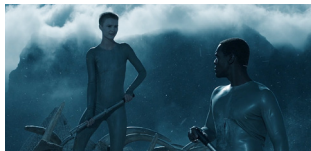
Deixà el Seminari i s'inicià en la filologia acadèmica a la Universitat de Barcelona (1968-1973). N'explica moltes coses però, sobretot, quatre que crec que són de més interès: la seva vida a dispesa, minuciosament —i excessivament— explicada; els professors —positius o pintorescos— que va tenir; la revolta estudiantil, que ell es mirava a una notable distància, i, per guanyar-se la vida, les primeres feines com a docent i com a corrector. S'inicià també en un món cultural més ampli que comportà viatges i converses molt productives amb, per exemple, J. V. Foix i Gabriel Ferrater. En qualsevol cas, diu, “els anys de la carrera, a Barcelona, van procurar-me una felicitat [...] real i positiva”. La mili a Mallorca —amb la consegüent “alteració humoral i gàstrica”— interrompé l'itinerari.

La segona part d'aquestes *Memòries* està dedicada al que ell en diu “L'aventura professional”. S'hi alternen els èxits i els entrebancs, i de les dues coses en deixa completa i explícita constància.

cinema

Esteve Plantada ens presenta l'esperat nou film del guionista i director Charlie Kaufman, 'l'm thinking of ending things'

televisió

Toni de la Torre escriu sobre 'Raised by wolves', la sèrie de TNT amb participació del cineasta Ridley Scott

La seva passió filològica —recerca i docència— s'inicià amb feines menors (editorials i plataformes de divulgació del català) i s'encarrilà, ja com a docent, amb les primeres classes que li assignaren a la Universitat de Barcelona (UB). Explica amb claredat que se sentí amb més responsabilitats que competència, la qual cosa, diu, li provocà “una situació personal —física i psíquica— molt perjudicada”. Fou, remata, un “*annus horribilis*”. Posteriorment, guanyà una càtedra a l'ensenyament mitjà i reorientà la seva dedicació a la filologia treballant —set anys— a la Generalitat en el moment clau de la normalització escolar del català. Garolera no en guarda gaire bon record, però a mi em sembla que és un dels aspectes més interessants del llibre. L'orientació del personatge, però, seguia sent acadèmica i preparà la seva tesina de llicenciatura com a preludi de la seva tesi doctoral, i inicià un llarg itinerari per la docència universitària que el dugué a la sempre enyorada Universitat de Girona, a la UB (1973-1983) i a la Universitat Pompeu Fabra (des de 1993), on finalment acabà guanyant, com ell mateix diu, “l'anhelada càtedra universitària”.

El nom de Narcís Garolera, d'altra banda, està associat també a les edicions crítiques de grans autors, com Vergader, Sagarra o Pla. El lector hi trobarà la feinada i les asprors de l'itinerari, des de la recerca dels originals fins a l'edició definitiva. Però al llarg de les *Memòries* l'autor deixa també constància dels qui el van ajudar i dels qui va aprendre —recerca i docència— com, per destacar-ne només uns pocs, Martí de Riquer, Joan Solà o Joan Coromines.

Aquestes són unes memòries ben escrites, més exhaustives que selectives, enfocades al seu currículum professional amb poques referències a la seva vida privada i més interessades en els fets que en la reflexió teòrica. A la segona part del llibre, sobretot, l'autor sembla voler saldar alguns comptes pendents amb personalitats que no el

ANGEL EDITORIAL

van valorar o que perjudicaren maliciósament la seva carrera. Entre els més damnificats, Joaquim Molas, Dolors Folch i Amadeu Soberanas. Certament, abunden també els elogis i les mostres de gratitud a molts d'altres i, per això, el lector farà bé, malgrat les evidències, de no reduir el text a la confrontació entre reconeixements i injustícies o entre complicitats i hostilitats en relació amb l'autor. El més positiu i estimulante d'aquest text és constatar la quantitat i la qualitat d'estudiosos i professors—filòlegs, molts— que s'han dedicat a la llengua i a la literatura del país perquè creien que així, com deia Espriu, “Salvàvem el mots de la nostra llengua”. I és cert.

Josep Igual
L'eternitat enamorada
Notes d'un diari, 2016-2017

3i4 edicions

Premi Octubre Joan Fuster d'Assaig 2019

L'ETERNITAT ENAMORADA

de JOSEP IGUAL

Premi Octubre Joan Fuster d'Assaig 2019

NOVETATS 3i4

Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a **Facebook** i **Twitter**

Visita la nostra botiga virtual en **www.tresiquatre.cat**